

πτωχὴν καὶ λαίμαργον, μὴ ἔχον ἄλλην τροφὴν συνήθη, εἰμὴ αὐτὰς τὸς ἀπομαγδαλίας.

(κατόπιν).

ΚΥΜΗ

Η ἐπέκεινα τῆς πόλεως Φωκαίας πρὸς ἄρχτον μέχρι τοῦ Ἀδραμυττίου παραλίᾳ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐλέγετο Αἰολίς, ἀπὸ τῶν Αἰολέων, λαοῦ Ἑλληνικοῦ, κατασχόντος τοὺς τάπους τούτους μετὰ τὰ Τρωϊκά. Ηρωτεύσυστα δε τῆς Αἰολίδος πρὸ τῶν Μηδικῶν ἐθεωρεῖτο διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν εὐνομίαν, η Κύμη, πόλις ἀρχαιοτάτη, γενίσμα πιθανῶς τῶν Ἀμαζόνων, ἐὰν ἡναὶ ἀληθὲς, ὅτι ἔλαβε τὸνομα ἐκ μιᾶς Ἀμαζόνος, κειμένη ἐπὶ τοῦ Ἀμαζόνιου λόφου η Σουνοῦ, καὶ κατοικηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ Φρικίου ὄρους τοῦ κατὰ Θερμοπύλας τῆς Λοκρίδος ἐλθόντων ἐνταῦθα ἰελασγῶν πολὺ ἔτι ἀρχαιότερον. Διὰ τοῦτο ἐλέγετο καὶ Φρικωνὶς η Κύμη τῆς Αἰολίδος αὐτῆς κατὰ τὸν Στράβωνα, ὡς καὶ η παρὰ τὴν Κύμην ταύτην Λάρισσα, πόλις ἄλλη τῶν Πελασγῶν κατὰ τὴν αὐτὴν περιφέρειαν. Οὐδώνυμοι δὲ πόλεις Κύμαι ἦσαν καὶ ἄλλαι κατὰ τὸν Στέφανον, ἐν Εὔβοιᾳ (ἢ μέγιρι νῦν σωζόμενη καὶ ἀκμάζουσα) καὶ ἐν Ἡλείᾳ τῆς Ηελλοποννήσου καὶ ἐν Ηαμψυλίᾳ. Ποία δὲ τούτων ἡτον η ἀληθινὴ μητρόπολις, ἀγνωστον.

Η Αἰολικὴ Κύμη, πολυκτήμων καὶ εὐνομουμένη ἡ-σχάζεν, ἔχουσα ἐλεύθερον καὶ ἀτελή τὸν λιμένα, ὡς πράττουσι καὶ νῦν αἱ σοφαὶ Κυθερίνεις ἔνεκα ἐμπορικῆς ὥρελεσσας, καὶ διὰ τοῦτο ἐσκάπτετο ὑπὸ τῶν γειτονικῶν ἀντιζῆλων πόλεων εἰς ἀναισθησίαν δῆθεν, ὅτι δὲν ἐνέστη τὴν παχαλίαν θέσιν αὐτῆς, ὡς λέγει ὁ Στράβων. Ἐκ τῆς πόλεως ταύτης ἡτον Ησιόδος ὁ ποιητὴς, γεννηθεὶς μὲν ἐν Κύμῃ, ἀνατραφεὶς δὲ ἐν Ἀσκρῃ τῆς Βοιωτίας, ὅπου μετώκησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ Δεῖος, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιλεγόμενος Ἀσκραῖς. Ἐκ τῆς Κύμης ταύτης κατά τινας ἡτο καὶ η Κυμαία λεγομένη Σι-βύλλα, κατ' ἄλλους δὲ ἐκ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Κύμης, ἀπότοκου τῶν Χαλκιδέων, ἔτι δὲ ὁ περιφημος ἴστορικὸς Ἐφορος καὶ ἄλλοι ἔνδοξοι ἀνδρες. Ἐκλειψατα δὲ η πόλις αὐτῇ ἐν ἀγνώστῳ χρόνῳ καὶ ἐξ ἀγνώστου αἰτιας ἡτον ἔρημος ἐπὶ Στράβωνος.

Σήμερον η Κύμη λέγεται κρινότερον Ἀμοῦρτι η Μοῦρτι, ισως ἐκ μύρτου φυτοῦ, θέσις ἔρημος, σώζουσα πολλὰ ἐρεπτικά παλαιῶν τειγῶν καὶ ἄλλων κτιρίων καὶ ἀρχευμένη ὑπὸ τινος ποταμίου, τοῦ ὄπιου σωζόμενον τὸ πλατιὸν ὄνομα δὲν ἔχομεν προχειρώς, ἄλλὰ θέλομεν σημειόσει ἄλλοτε. ἐπ' αὐτῆς ἔκτισε μὲλλον ὁ Βαλταζῆς, πολίτης Σμυρναῖος ἀγκυθοποιὸς, κύριος τῆς θέσεως ταύτης, ὡς καὶ τοῦ πλησίον χριστιανικοῦ χωρίου, λεγομένου ὀνόμαντι Ἀράπτσιφλίκη, ἀπέχοντος ὡς μίαν ὥραν ἀπὸ τῆς Κύμης. Τιμὴ καὶ ὄφελος εἰς τοὺς ἴδιοκτήτας τοῦ τόπου, ἐχν συνικίσωται ἐκ νέου τὴν καλὴν ταύτην θέσιν μετὰ τοῦ πλακιού ὄνόματος ἐκ Δεσπίνων ἡ-

ἄλλων ὁμογενῶν γειτόνων καὶ θαλασσουργῶν, παραχωροῦντες αὐτοῖς τὸ οἰκόπεδον καὶ εἴτινα ἄλλην ὡφέλειαν, καὶ κτίζοντες αὐτοὶ ἐξ ἴδιων ἐπὶ τούτῳ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ σχολεῖον τῆς Κύμης.

ΔΕΙΝΑΓΟΡΑΣ.

ΘΕΡΜΩΔΩΝ.

Θερμώδων ἐλέγετο ὑπὸ τῶν παλαιῶν καὶ ὁ διαρρέτων τὴν πόλιν ἡ πολύχυην Γλίσσαντα τῆς Βοιωτίας πατρὰ τὴν Τανάγραν. Ἄλλ' ὁ μέγιστος καὶ περιφημότερος τῶν ὄμωνύμων τούτων ποταμῶν εἶναι ὁ ἐν Πόντῳ μεταξὺ Αμισοῦ καὶ Τραπεζοῦντος, τῶν τὸ ἀρχαῖον ὄνομα παρὰ τοῖς αὐτοῖς χριστιανοῖς, οἱ δὲ θεωμανοὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως λέγουσιν αὐτὸν Τερμέ. Ο ποταμὸς οὗτος κατερχόμενος ἀπὸ τοῦ Παρυαδρίου ὄρους, τοῦ ὄρεοντος τὸν Πόντον ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας, καὶ διερχόμενος τὰ ἀπὸ τῶν Ἀμαζόνων ὄνομασθέντα Ἀτμαζόνια Σουνὰ, [σώζοντα καὶ ταῦτα τὸ παλαιὸν ὄνομα, καὶ κατοικούμενα ὑπὸ χριστιανῶν], ἐκβάλλει ἐις τὸν ιδίως ὄνθεντα Πολεμωνιακὸν Πόντον, τοῦτοστι τὴν ἀπὸ Σινώπης καὶ Ἀμισοῦ μέχρι Τραπεζοῦντος καὶ Φάσιδος κολπώδη θαλάσσαν τοῦ Εὔξενου Πόντου. ἐλέγετο δὲ πρότερον Κρύσταλλος κατὰ Πλούταρχον, ἀπέχων ὡς 400 στάδια ἀπὸ τοῦ Ἱρίδος ποταμοῦ πρὸς ἀνατολὰς κατὰ τὸν Αρριανὸν.

Περὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον κατώκουν τὸ πάλαι αἱ Ἀμαζόνες, γυναῖκες μυθιστορούμεναι μάχιμοι καὶ μίτσανδροι, μετοικήσασαι κατόπιν τὸ πρῶτον ἐκ τῆς περὶ τὴν Κριμαίαν Σκυθικῆς, καὶ ἐπειτα ἐπιδραμοῦσαι πολλὰ μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος πρὸς λεηλασίαν, κατάκτησιν καὶ συνοικισμόν. Ή δὲ κυρία πόλις καὶ πατρὶς τῶν Ἀμαζόνων τούτων ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἦτον η Θεμισκυρα, κειμένη κατὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην, τὴν ἀνατολικὴν, τοῦ Θερμώδοντος, οὐ μακρὰν τῆς θαλάσσης, πόλις μεγάλη μὲν κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους, ἐπὶ δὲ Μακεδόνων κώμη, λεγομένη Θεμισκύριον, καὶ ἔρημος ἐπὶ Στράβωνος.

Παρὰ τὴν Θεμισκυραν, ἄλλα κατὰ τὴν ἀριστερὴν, τὴν δυτικὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, ὡς ὥρας 2 ἀπὸ θαλάσσης, κεῖται, ὡς τις κοινὴ ἀγορὰ τῶν περιχώρων, ἡ νέα πόλις ἡ πολύχυη τοῦ Θερμώδοντος, λεγομένη Θερμή μόδος ὑπὸ τῶν αὐτοῖς χριστιανῶν καὶ ἄλλων ἐντοπίων, Τερμέ δὲ ὑπὸ τῶν θεωμανῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ο ποταμὸς εἶναι πλευστός μέχρι ταύτης καὶ ἐπέκεινα ὑπὸ πλοιαρίων, τὰ δὲ μεγάλα πλοῖα προτορμίζονται εἰς τὰς ἐκβολὰς, ὅπου σχηματίζεται νεώριον πλατύν καὶ ἀσφαλές. Ή ἐμπορικὴ αὕτη πολύχυη περιέχει σήμερον τὰς ἀποθήκας τῆς ἐπαρχίας καὶ ὡς 500 οἰκίας χριστιανῶν καὶ μωτιμεθάνων, ἐμπόρων, τεχνιτῶν καὶ γεωπόνων. Καὶ οἱ μὲν μωτιμεθάνοι εἶχουσιν αὐτοῦ τὸ ἀναγκαῖον προσκύνημα, οἱ δὲ χριστιανοὶ δεν εἶχουσιν εἰσέτι ἐκκλησίαν καὶ σχολεῖον, καὶ τοιζωτ-